

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 17-01-2492 כהן נ' קובי

בפני כב' הרשם הבכיר ריאד קודסי

התובע יוחאי כהן

נגד

הנתבע אהרון רון קובי

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

תביעה זו עניינה פרסום לשון הרע כנגד התובע באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק". התובע טוען כי על הנתבע לפצותו בסכום של 75,000 ₪.

טענות התובע

1. על פי הנטען בכתב התביעה, הנתבע הקים קבוצת פייסבוק בשם "מרימים את טבריה מהקרשים", המכילה למעלה מ-11,500 חברים ונמצאת תחת ניהולו של הנתבע (להלן: **הקבוצה**). התובע טוען כי במסגרת הקבוצה הנתבע מפרסם פוסטים רבים הנוגעים לעיריית טבריה ומעלה טענות שונות כנגד העומדים בראשות העירייה.

2. לטענת התובע, ביום 12.12.16 העלה הנתבע סרטון בשידור חי בקבוצת הפייסבוק שבו פתח הנתבע דבריו בכך שהוא הולך לחשוף מעשים פליליים ולהעביר את המידעים שברשותו לגורמי האכיפה. אלא שהנתבע החליט לחשוף את המידע טרם העביר את החומרים למשטרה, שכן לשיטתו זכות הציבור לדעת.

3. התובע טוען כי במהלך הסרטון דיבר הנתבע על המכרזים שנעשו בעיריית טבריה, ובדקה 44:00 לסרטון, לאחר שהנתבע העלה טענות חמורות כנגד גורמים רבים בעירייה, החל הנתבע להשמיץ את התובע וייחס לו מעשים פליליים חמורים. כך, נטען על ידי הנתבע כי התובע, שהינו בעל עסק להדברה, החל לעבוד בתור קבלן חיצוני בעיריית טבריה לאחר שאביו, עופר כהן, עובד עירייה במינהל החינוך בעיריית טבריה, תפר לו מכרז לעסוק בעירייה. עוד טען הנתבע בסרטון כי לתובע "אין כנראה רישיון או שהוא לוקח רישיון ממישהו אחר" (להלן: **הפרסום**).

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 17-01-2492 כהן נ' קובי

1 4. לטענת התובע, הנתבע עודד והזמין את המשתתפים בפייסבוק להפיץ את הסרטון ברשתות
2 החברתיות, והסרטון זכה למעל 4000 צפיות, 400 תגובות ומעל 250 לייקים. כן דאג הנתבע
3 לתייג 33 חברי פייסבוק נוספים על מנת להעצים את שיתוף הפרסום.
4
5 5. לטענת התובע, הפרסום שבוצע על ידי הנתבע מכיל אמירות לשון הרע שנועדו לבזות את
6 התובע והדבר עולה כדי פרסום לשון הרע בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה
7 – 1965 (להלן: החוק). התובע טוען כי אין מדובר בהבעת דעה, מאחר ותוכן הפרסום מוצג
8 כלשון עובדה ולכן לא עומדות לנתבע כל הגנות על פי סעיף 15 ו-16 לחוק איסור לשון הרע.
9 יתר על כן, מאחר ודברי הנתבע אינם אמת גם הגנת סעיף 14 לחוק אינה עומדת לו. לטענת
10 התובע, פרסום דבריו של הנתבע, על תכנס, היקפם, גרמו לתובע פגיעה קשה בשמו הטוב
11 ובמעמדו.
12

טענות הנתבע

13
14
15 6. בכתב ההגנה מבקש הנתבע לדחות את התביעה על הסף. לטענתו, על התובע היה לתבוע אף
16 את "פייסבוק ישראל", בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק. נוסף לכך, טוען הנתבע כי יש לסלק
17 את התביעה שכן התובע לא פנה תחילה אל הנתבע בבקשה להסיר את הפרסום נשוא התביעה,
18 דבר אשר מעיד על חוסר תום הלב בהגשת התביעה.
19
20 7. לטענת הנתבע, קבוצת הפייסבוק שהקים משמשת ככלי ביקורת משמעותי ומרכזי בטבריה,
21 ומטרתה לחשוף ולהילחם במעשי השחיתות הציבורית אשר מתבצעים בעיר. נטען, כי
22 במסגרת הסרטון נשוא תובענה זו, החל מדקה 44 לסרטון סקר הנתבע את בעלי התפקידים
23 אשר ייזכו או זכו במכרזים בעיריית טבריה וכן ציין את הקשרים האישיים של כל אחד מן
24 האישים. לטענת הנתבע, אף לא אחד מן המצויינים פנו אל הנתבע בבקשה שיסיר את
25 הפרסום.
26
27 8. הנתבע טוען כי ביחס לאמירתו כלפי התובע מעולם לא טען הנתבע כי אין לתובע רישיון, אלא
28 סייג הנתבע את דבריו וציין במפורש כי "כנראה" אין לתובע רישיון ומכאן שאין מדובר
29 בקביעת עובדה. התייחסותו של הנתבע לתובע הייתה אך ורק לעניין התאמתו של התובע
30 למכרז האמור שבו אכן זכה. בעניין זה טוען הנתבע, כי על פי המפורסם באתר המשרד להגנת
31 הסביבה סוג הרישיון שבו מחזיק התובע הינו "רישיון מדביר מבנים ושטח פתוח" וכי על פי
32 סעיף 4 לחוק הסדרת העיסוק בהדברה תברואתית, התשע"ו – 2016 קיימים סוגים מסוימים
33 של הדברה וכי לתובע רישיון מסוג מסוים של הדברה ולא כל סוגי ההדברה.
34
35 9. הנתבע מוסיף וטוען כי על פי הודאתו של התובע הרי שבשני מכרזים מתוך שלושת המכרזים
36 שהתמודד, זכה התובע בתפקיד וכל זאת כאשר אינו מציין כלל מה היו דרישות התפקיד בכל
37 אחד מהמכרזים בהם זכה.

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 17-01-2492 כהן נ' קובי

10. הנתבע טוען כי ציין במפורש במסגרת הסרטון כי לאור חשיבות זכות הציבור לדעת, ובשל המעשים אשר נעשו, בחר הנתבע במקביל להעברת החומרים לגורמי האכיפה, לפרסם את הדברים האמורים תוך שהוא מציין כי החומרים טרם הועברו ליאח"ה מהחשש כי יאח"ה תבקש למנוע את הפרסום האמור.
11. בסיכומו של דבר, טוען הנתבע כי עומדת לו הגנה בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, זאת לאור ההגדרות השונות הקבועות בחוק לעניין רישוי מדבירים וכן לאור תנאי המכרז אשר זכה בו התובע.

דיון והכרעה

12. תביעת התובע מייחסת לנתבע פרסום לשון הרע באמצעות סרטון שעלה ברשת החברתית פייסבוק, ושתוכנו מובא להלן:
- "...אבא של טרבסקי עסוק, אז החליטו להביא קבלן חיצוני. ומי זה הקבלן? כן, יוחאי כהן, הבן של עופר כהן. הפרוייקטור של מחלקת החינוך בטבריה... אז כן, ככה זה. אתה חבר של זיגדגון, נכניס את הבן שלך לעבוד בעירייה, מכרז תפור לעילא ולעילא. לבחור אין כנראה רישיון או שהוא לוקח רישיון של מישהו אחר. והוא גם לא לוכד נחשים..."
13. אין מחלוקת בין הצדדים לעניין עצם קיומו של הפרסום שנעשה על ידי הנתבע בקבוצת הפייסבוק. כך גם אין חולק כי הסרטון זכה לכ-4,000 צפיות, 379 תגובות ומעל 230 לייקים.
14. המחלוקת בין הצדדים היא האם האמירות של הנתבע כלפי התובע בסרטון עולות לכדי לשון הרע והאם עומדת לנתבע הגנה על פי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, הגנת אמת הפרסום.
15. בכדי להקים אחריות בגין לשון הרע, יש לבחון בשלב הראשון, האם הביטוי מהווה לשון הרע כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע והאם מתקיים יסוד הפרסום לפי סעיף 2 לחוק. בשלב השני, יש לבחון האם קמה אחת מההגנות המפורטות בחוק איסור לשון הרע, אשר פוטרת מאחריות בגין אותו פרסום (ע"א 8345/08 עו"ד בן נתן נ' מוחמד בכרי, (27.7.11); ע"א 751/10 פלוני נ' דיין אורבך, (8.2.12)). הנטל להוכיח את תחולתן מוטל על הנתבע. בשלב השלישי יש לבחון את הסעדים המבוקשים: פרסום מתקן וסעד של פיצוי כספי.
16. אשר לרכיב הפרסום, אין חולק כי הנתבע העלה סרטון בו הוא נושא דברים כנגד גורמים בעיריית טבריה, ובין היתר, כנגד התובע. במעשיו יצר הנתבע תוכן אשר נחשף לעיני כ-4,000 איש וכן גרר תגובות רבות וסימוני לייק, ועל כן אין חולק כי מדובר בפרסום ליותר משני בני אדם, ולכן רכיב זה מתקיים.

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 17-01-2492 כהן נ' קובי

17. כעת יש לבחון האם תוכן הדברים שנשא הנתבע כנגד התובע עולים לכדי הגדרת לשון הרע בהתאם לסעיף 1 לחוק.
18. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, שכותרתו "לשון הרע מהי", מגדיר כך:
- "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -**
- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידי ;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו".
19. בענייננו, פרסום הנתבע התייחס למשרתו של התובע כמדביר. הנתבע ייחס לתובע מעשים של נפוטיזם, עת הציג הנתבע את התובע כמי שקיבל את העבודה בשל אביו עובד העירייה. כן נטען כי נתפר עבור הנתבע מכרז שזיכה אותו בעבודה, ולבסוף טען הנתבע כי לתובע אין "כנראה" רישיון לעבוד כמדביר.
20. הנני סבור כי אמירות אלו הנוגעות למקצועיותו ויושרו של התובע בקשר לעיסוקו עומדות בהגדרת סעיף 1 לחוק והן מהוות לשון הרע שיש בה לפגוע במשרתו של התובע. גם אם לא התכוון הנתבע בדבריו ליצור פגיעה במשרתו של התובע, הרי שאין חולק כי אמירות אלו עלולות, באופן סביר מאוד, לגרום לפגיעה במשלח ידו של התובע.
21. קבלת עבודה בשל קשרים משפחתיים או תפירת מכרזים הינם תופעות בזויות שהציבור מוקיע אותם. משכך, אני סבור כי דבריו של הנתבע המייחסים לתובע מעשים אלו, מהווים לשון הרע שכן הם מעידים על חוסר יושר של בעל המקצוע, דבר העשוי לגרום ללקוחות להימנע מלהתקשר עם בעל עסק זה.
22. יתר על כן, הנתבע לא הוכיח כלל כי אכן נתפר מכרז עבור התובע ואף לא כי התובע קיבל את העבודה בשל קשרי אביו בעירייה.
23. אשר לעניין רישיונו של התובע, טענת הנתבע ולפיה סייג דבריו עת אמר **"כנראה" אין לו רישיון** ולכן אין המדובר בלשון הרע, אינה מתקבלת עליי. על אף כי סייג דבריו, ניכר כי הנתבע לא פעל לבדוק, טרם השידור, האם התובע מחזיק ברישיון הדברה אם לאו. קלות המילים שיצאו מפיו של הנתבע בסרטון מעידה כי הנתבע היה אדיש לפגיעה במשלח ידו של התובע.
24. יתר על כן, הריני סבור כי הצופה הסביר אשר יושב בביתו וצופה בסרטונים עלול לתהות באשר למקצועיותו של התובע ולחשוב כי אכן מדובר באמת. התובע העיד בחקירתו כי לאחר

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 17-01-2492 כהן נ' קובי

- 1 פרסום הסרטון החלו להתקשר אליו לקוחות על מנת לוודא האם ברשותו רישיון הדברה
2 (ראה עמ' 6 ש' 21-22 לפרוטוקול).
- 3
4 25. מצאתי כי יש לדחות את טענת הנתבע ולפיה עומדת לו הגנת אמת הפרסום בשל ההבדלים
5 בסוגי ההדברה הקיימים על פי סעיף 4 לחוק הסדרת העיסוק בהדברה תברואתית. אני סבור
6 כי בדברי הנתבע בסרטון, התכוון הנתבע שאין לתובע רישיון הדברה באופן כללי. כפי שהוצג
7 בכתב התביעה, התובע מחזיק ברישיון הדברה ולכן דבריו של הנתבע אינם אמת ולא תעמוד
8 לו הגנת אמת הפרסום ביחס לכך.
- 9
10 26. נוכח כל האמור לעיל, מצאתי כי אין לקבל את טענות הנתבע ביחס להגנות העומדות לו על פי
11 חוק איסור לשון הרע. פרסום הנתבע מהווה לשון הרע.
12
13 27. מכאן יש לדון בשאלת הפיצוי.
14
- 15 28. סעיף 7א לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק על סך של 50,000
16 ש. ההלכה היא כי בהליכים לפי חוק לשון הרע אין צורך להוכיח נזק או לכמתו, בין היתר,
17 משום שמדובר בפיצוי שמטרתו הרתעה וכן חינוך מוציאי לשון הרע (רע"א 2015/15 מאיר
18 פלבסקי נ' חברת מקור הפורמייקה בע"מ, (4/8/16)).
19
- 20 29. הנזק הנגרם לשמו הטוב של אדם כתוצאה מהפרסום הינו נזק המצדיק פסיקת פיצוי ללא
21 הוכחת נזק ממון מיוחד אשר נגרם הלכה למעשה. כך, הערכת הנזק בתביעות בגין פגיעה
22 בעולה של לשון הרע הינה עניין הנתון להערכה שיפוטית, הבנוי על אמות מידה כלליות
23 ונסיבותיו של כל מקרה. נפסק כי אל לבתי המשפט לקפוץ ידם בקביעת פיצוי זה(ראה ע"א
24 492/89 צבי סלונים נ' "דבר" בע"מ, (30/6/91)).
25
- 26 30. במקרה דנן, יש ליתן את הדעת לעובדה שהתובע לא פנה תחילה אל הנתבע בבקשה שיסיר
27 את הפרסום ויפרסם הבהרה או התנצלות, אלא בחר להגיש תביעה לבית המשפט. בחקירתו
28 הנגדית טען הנתבע כי לו היה מבקש התובע ממנו להסיר את הפרסום היה עושה כך, "אם
29 הוא היה מבקש השידור היה נמחק" (ראה עמ' 11 ש' 26-27 לפרוטוקול). יחד עם זאת, אני
30 ער לכך שבמהלך ניהול המשפט הסרטון לא נמחק על ידי התובע.
31
- 32 31. נוסף לכך, מדובר בסרטון בן כ-40 דקות שעניינו אישים אחרים מעיריית טבריה ולא התובע.
33 נכון הוא שדקה וחצי מהסרטון הנתבע התייחס לתובע, אולם אני סבור שעצם הפגיעה אינו
34 רב, שכן, סביר להניח, כי רק מי שישב ויאזין למלוא הסרטון ייחשף להשמצות הנתבע על
35 התובע.

בית משפט השלום בנצרת

תא"מ 17-01-2492 כהן נ' קובי

1 **32.** כן נתתי דעתי לכך שהנתבע בחקירתו ביקש סליחה אם התובע נפגע מדבריו, "**אם הוא נעלב**
2 **אני מבקש סליחה, אבל לא התכוונתי אליו**" (עמ' 10 ש' 4 לפרוטוקול). הנתבע אף ציין מעצמו
3 כי אם בית המשפט יורה לו, הנתבע יפרסם הבהרה בקשר לעניין רישיונו של התובע. יחד עם
4 זאת, לא נתתי משקל רב לדברים אלו.
5

6 **33.** לא זו אף זו, התובע טען כי קיבל אישור מהיועץ המשפטי לעירייה כי יוכל לגשת למכרזים של
7 העירייה, על אף שאביו עובד עירייה, אלא שאישור בכתב לא הוגש והתובע לא זימן לעדות
8 את היועץ המשפטי אשר יכול היה לסייע בבירור זה, ומכאן יש להפעיל כלפי התובע את
9 החזקה בדבר אי הבאת עדים ויש לזקוף זאת לחובתו.
10

סיכום

11
12 **34.** לאור האמור ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, אני מקבל את התביעה באופן חלקי,
13 ומחייב את הנתבע לשלם לתובע סך של 6,500 ₪ ובתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך
14 2500 ₪.
15

16 **35.** הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מיום קבלת הנתבע העתק פסק דין זה, שאם לא יישאו
17 הסכומים הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד יום התשלום המלא בפועל.
18
19

המזכירות תמציא העתק פסק דין זה לצדדים

20
21
22 ניתן היום, ט"ו אייר תש"פ, 09 מאי 2020, בהעדר הצדדים.
23

24 ריאד קודסי, רשם בכיר
25
26
27
28
29
30

